

LÁ THƯ MỤC VỤ

Bắt đầu từ hôm nay, phụng vụ của Tuần Thánh như muốn diễn lại tất cả các việc xưa kia đã xảy ra với Chúa Giêsu. Phụng vụ nhắc lại các việc ấy một cách khá cụ thể và tỉ mỉ, nhưng không phải để mời chúng ta ôn lại những điều cũ, rồi ngồi xem một cách bàng quan như đi xem diễn tuồng. Mục đích của phụng vụ là mời chúng ta ngưỡng mộ, tham gia như các thiên thần trên trời, tức là từng bước đi theo nhân vật sắp bị tử hình là Giêsu, với hết lòng mến yêu, thờ lạy, và trân trọng nhận lấy các mầu nhiệm cứu độ ấy với lòng biết ơn sâu thẳm. Chính với những tâm tình ấy mà chúng ta cầm lá trên tay và cùng rước vào nguyện đường để bắt đầu Tuần Thánh.

Tâm tình nào cũng cần phải có trong suốt Tuần Thánh ? Phải có tâm tình của các môn đệ năm xưa, các ông xen lẫn trong đám đông, dõi theo từng bước chân nhọc nhằn của Vị Thầy kính yêu đang tiến dần lên ngọn đồi để bị giết chết. Chắc chắn nhiều ông đã rơi lệ và khóc lóc cho thân phận mình. Cùng với Đức Mẹ Maria, các ông, các phụ nữ, nhất là với Phêrô, chúng ta gia nhập đoàn lũ đi theo Người, tức là với toàn thể Hội Thánh, chúng ta đi đến chân thánh giá của Chúa Giêsu. Tại đó, chúng ta chiêm ngưỡng lòng thương xót vô biên của Người, và nhất là khóc lóc các tội lỗi của mình. Không ai khóc cái hèn của mình bằng Phêrô; không ai hối hận bằng Giuđa.

Vì sao phải mang tâm tình của các môn đệ năm xưa ? Vì ông bà ta có câu : “Đoạn trường ai có qua cầu mới hay”. Tôi hiểu chữ ‘Đoạn-Trường’ là đau khổ đến cảm thấy như từng khúc ruột đứt ra. Người không ở trong hoàn cảnh đau khổ khó lòng mà cảm nhận cái đau khổ một cách thấm thía. Tôi còn nhớ cảm giác khó tả của tôi khi đi theo liên đoàn võ thuật thành phố vào biểu diễn trong nhà tù Chí Hoà hồi năm 1996, nghĩa là trở lại nơi tôi đã từng bị giam giữ 18 năm trước. Cũng khung cảnh ấy, cũng bầu khí ấy, với song sắt vững chãi, với tường xi măng cao vút, với những cặp mắt soi mói của các cai tù, với tiếng ồn ào rất đặc biệt do mấy nghìn con người đang nói chuyện... Những người khác trong đoàn cảm thấy lạ mắt và tỏ ra thích thú khi bước vào một thế giới quá khác biệt, riêng tôi, tự nhiên cổ tôi bị nghẹn và nước mắt cứ trào ra không sao cầm lại được. Tôi đã khóc !

Vừa bước vào khu tiếp đón (nghĩa là vẫn còn ở bên ngoài khu lầu bát quái) tự nhiên tôi nhớ lại cảnh một đêm xưa, tôi bị xô xuống khỏi xe buýt bùng, bị lột trần ra để khám xét, bị quát mắng chửi rủa thậm tệ, bị tước đoạt những đồ dùng cá nhân... ngay tại chỗ này. Đúng ! Ngay tại chỗ này làm sao quên được ! Nước mắt trào ra ! Không xa đó, bước vào khu hội trường (trước 1975 là nhà nguyện), cổ tôi nghẹn thêm như bị ai bóp thật mạnh. Tôi sống lại những lần bị hỏi cung để chuẩn bị ra tòa, cái góc đằng kia là chỗ tôi phải ngồi co rúm dưới đất giữa bác Nguyễn Quốc Khánh và bác Nguyễn Văn Viên đợi tới phiên gắp vị luật sư sẽ bào chữa cho tù nhân (chỉ là trò hề thôi !) Nhìn cái góc mà tường vôi bị bắn đi vì mìn trên lưng những người tù dựa vào hết năm này sang tháng khác, tự nhiên tôi lại khóc ! Ngoài kia là cái sân mà một đêm nào đó tôi bị đẩy lên xe tải buýt bùng, bị cùm chân lại với nhau, tay bị còng thành chùm với người khác.. bị chở ra trại trừng giới A 20. Tôi lại khóc !

Tôi khóc là khóc cho thân phận mình, điều đó dễ xảy ra. Nhưng sao tôi vẫn chưa khóc cho một ai đó đã chết vì tôi ? Có lẽ vì tôi chưa “qua cầu” cùng với người ấy, chưa sống thân mật với người ấy, chưa nếm được vị ngọt tình yêu của người ấy... nên chưa thể cảm thông theo đúng nghĩa. Tuần Thánh là thời gian tốt nhất để đọc lại và suy niệm lời nguyện của E. Maraux như sau : ***“Lạy Chúa Giêsu, đã hơn hai ngàn năm qua, lạy sóng tình thương của Chúa đã lôi kéo biết bao nhiêu người. Trên thế giới này, có ai được nhiều người yêu mến cho bằng Chúa ? Mãi đến tận thế, thiên hạ trùng trùng điệp điệp sẽ còn tuân đến những nơi Chúa đã bước qua, mê man nhìn ngắm những cảnh vật mà xưa Chúa đã nhìn ngắm, họ đã khóc rờn ở nơi huyết thánh của Chúa. Giêsu ơi, Chúa được nhiều tâm hồn yêu mến một cách sống động, và tình yêu họ dành cho Chúa mạnh hơn cả các cơn cám dỗ và cái chết. Xin hãy lôi cuốn con theo lạy sóng tình yêu của Ngài.”*** Kính mời mọi người đáp lại tình yêu Chúa bằng cách tham dự mọi nghi lễ trong Tuần Thánh này, và nhất là tham dự bằng lòng yêu mến sâu xa để từng bước đi theo chân Chúa Giêsu đến tận Núi Sọ và đến hầm mộ Phục Sinh.

